

ת"פ 26594/02/14 - מדינת ישראל נגד ג' ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26594-02-14 מדינת ישראל נ' ב

בפני כב' השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד אדרי

נגד

ג' ב

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד רביב

גזר דין

במסגרת הסדר דינוי ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע ביום 29.4.14 בכתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ובעבירה של תקיפה חובלנית של בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק הנ"ל.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן, והצדדים עתרו איש לעמדתו:

התביעה עתרה להטלת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח, מאסר מותנה ופיצוי משמעותי למתלוננת.

ההגנה מצידה עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם, מטעם עיקרי הנעוץ בהיותו של הנאשם אזרח זר השוהה בישראל מכוח אשרת תושב ארעי, המתחדשת מעת לעת - ההגנה חוששת שהרשעת הנאשם תוביל להרחקתו מהארץ ולקריעתו מאשתו ומבנו הפעוט.

בהחלטה קודמת מיום 19.10.14 דחיתי את עתירת ההגנה לביטול ההרשעה, אך הפניתי את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות, תוך הדגשה שאין בכך כדי להצביע על החלטה סופית בהליך.

מעשי הנאשם והרקע למעשים:

1. הנאשם, יליד 1976, הוא נתין בריטי השוהה בארץ כתושב ארעי, מכוח נישואיו לאשתו א., ולהם ילד משותף כבן שנה. הקשר הזוגי של הנאשם עם המתלוננת מ. נוצר במקום עבודתם המשותף, נמשך כשנתיים, ובסוף שנת 2013 עזב הנאשם את אשתו ועבר לגור עם המתלוננת בדירתה ברמת-גן.

2. במועד לא ידוע בתחילת שנת 2014, כשהיו המתלוננת והנאשם יחד בקניון, התקשרה א. לטלפון הסלולארי של המתלוננת. המתלוננת ביקשה לענות ואז סטר לה הנאשם, רדף אחריה כשנמלטה בוכיה לשירותי הנשים, ולקח מיידה את הטלפון הסלולארי. בגין אירוע זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת-זוג.

3. בתאריך 9.2.14 לאחר חצות, חזרו המתלוננת והנאשם מבילוי בפאב וניהלו שיחה על המערכת הזוגית

שלהם. הנאשם ביקש מהמתלוננת שתחדל לדבר, ומשסירבה - סטר על לסתה והדף אותה על קיר המקלחת. הנאשם סירב לבקשת המתלוננת שיעזוב את דירתה, דחף אותה למקלחת כך שנפלה על האסלה, והיכה אותה באחורי ראשה. הנאשם דחף את המתלוננת למיטה בחדר השינה, רכן מעליה ואחז בצווארה, ואמר לה ש"אין לי מה להפסיד" בהיותו מובטל וגרוש. למתלוננת נגרמו שטפי דם בירכה השמאלית ובזרועותיה, כמתועד בתצלומים [תע/1]. בגין אירוע זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה חובלנית של בת-זוג ובעבירה של תקיפת בת-זוג.

נסיבות העבירות - קביעת מתחמי העונש הראויים:

1. במקרה דנן מדובר בשני מקרים בהם פגע הנאשם באופן בוטה וחמור בכבודה של המתלוננת ובאוטונומיה שלה על גופה, כשבאחד מהמקרים אף חבל בגופה חבלות של-ממש[1]. במקרה אחד, סטר הנאשם למתלוננת במקום ציבורי ורדף אחריה לתוך שירותי הנשים כשהיא נמלטת ובוכה. במקרה אחר, תקף הנאשם את המתלוננת תקיפה חמורה ונמשכת בדירתה, ביתה-מבצרה, בתוספת מלל בעל אופי מבהיל. לנזק הפיזי יש להוסיף את הנזק הנפשי הקשה - המתלוננת פוחדת מהנאשם עד היום, כמובא בתסקיר, וקל לשער את עצמת הפגיעה בה. מדובר אפוא בפגיעה קשה מאוד במתלוננת עצמה ובערכים החברתיים המוגנים בעבירות.
2. הנחייתו החוזרת של בית המשפט העליון היא להחמיר בענישתם של עברייני אלימות במשפחה, וכאשר מדובר בגרימת חבלות, ודאי שהעונש הראוי הוא מאסר.
3. התביעה הציעה מתחם כולל לשני אירועים אלו, שנע בין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. אין כל הצדקה לראות באירועים אלו, השונים בטיבם ורחוקים בזמן ובמקום, אירוע אחד שניתן לקבוע לו מתחם עונש אחד.
4. אקבע אפוא מתחמים נפרדים, בהתחשב בטיבו של כל מעשה, תוך אבחנה ברורה בין תקיפה חובלנית לתקיפה שאינה חובלנית; באופיין המשפיל והמכאיב של התקיפות; בנזקים שנגרמו ואלו הפוטנציאליים; ובמדיניות הענישה כמו-גם בענישה הנהוגה.
5. בגין האירוע הראשון, בקניון, ייקבע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל שניתן לריצוי בעבודות שירות, כעונש עיקרי.
6. בגין האירוע השני, בדירת המתלוננת, ייקבע מתחם העונש ההולם בין שישה חודשי מאסר בפועל שניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

שיקולי שיקום לא יצדיקו חריגה מהמתחם:

1. הנאשם, כבן 39, הגיע לישראל לפני כארבע שנים, עבד ברציפות עד סמוך למעצרו, וכאמור גר עם אשתו ובנם הפעוט. מתסקיר שירות המבחן ומדברי עדות ההגנה, עולה כי לאחר שחרורו ממעצר בתיק זה שהה במעצר בית בביתם של הורי אשתו. בני הזוג משקמים כיום את הקשר ביניהם.
2. יחסיו של הנאשם עם המתלוננת החלו במקום העבודה והתהדקו עד שעזב את משפחתו וביתו ועבר לגור בדירה שכורה. הקשר עם המתלוננת היה סוער ורווי קונפליקטים, עד ביצועם של המעשים האלימים בגינם

הורשע. המתלוננת דיווחה כי מאז מעצרו לא ניסה הנאשם ליצור אתה קשר, אך היא עדיין חוששת ממנו. הנאשם תולה את ביצוע המעשים בסערות הרגשות והתסכול שחווה בקשר עם המתלוננת, והשירות התרשם כי הוא מגלה יכולת ראשונית בלבד לבחון את הנתהלותו באופן ביקורתי, על-אף גילויי חרטה.

3. השירות מצא שלנאשם מאפיינים ילדתיים ולא בוגרים, הוא מרוכז בעצמו ובצרכיו ומתקשה ליטול אחריות ומחויבות בתחומי חייו השונים. מנגד, מגלה הנאשם כוחות לניהול אורח חיים נורמטיבי, לרבות יציבות תעסוקתית. הנאשם ממוקד כיום בשיפור הקשר עם אשתו ותפקודו כאב לבנו, ופנה לשילוב בטיפול.

4. השירות התלבט בהמלצתו לנוכח חומרת המעשים והתייחסות מצמצמת של הנאשם לחומרתם, ומנגד - העדר עבר פלילי, אורח חיים נורמטיבי, העדרה של אלימות מהקשר המשפחתי, והנכונות לטיפול. את הכף הכריע חששו של השירות מגירושו של הנאשם מהארץ וקריעת המשפחה, וההמלצה היתה להמנעות מהרשעה ולחיוב בשל"צ.

5. עיקרי המלצת השירות אינם רלוונטיים עוד, לנוכח הרשעת הנאשם. בנוסף, אינני מוצא כי שיקולי שיקום יוכלו במקרה זה לבוא כנגד חומרת העבירות, בודאי לא לנוכח יחסו המצמצם של הנאשם והעובדה שהוא מצוי בתחילת-תחילתו של טיפול.

6. לפיכך, לא יחרוג העונש מהמתחמים הראויים.

קביעת העונש במתחמים:

1. עונשו של הנאשם ייקבע כאחד, אף שיהיה בכך משום הקלה נוספת שבחפיפת העונשים.
2. פגיעתו של עונש מאסר בנאשם תהא קשה במיוחד, כשמדובר במאסר ראשון וכשהנאשם עדיין לא התערה כליל בארץ ואינו שולט בשפתה ובהליכותיה. הפגיעה במשפחתו תהא קשה אף היא, בשל הנתק והעול שיפול על אשתו.
3. לזכות הנאשם יש לזקוף את היעדרו של עבר פלילי וניהול אורח חיים תקין עד למעשים בהם הורשע; את הודייתו במיוחס לו ואת מניעת הצורך בהעדת המתלוננת; את עברו הפלילי הנקי (לפחות בארבע שנות שהותו בארץ); ואת נכונותו המוכחת לטיפול; עם-זאת, יש לתת משקל לנטייתו של הנאשם להפחית ולטשטש את מלוא החומרה של מעשיו ולתלות אחריות במתלוננת. העונש ייקבע אפוא בחלקו התחתון של מתחמי הענישה.
4. כללן של הנסיבות מחייבות אפוא מאסר בפועל, אולם ניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות. בנוסף, אזכה את המתלוננת בפיצוי.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר, אשר ירוצו על-דרך של עבודות שירות החל מיום 11.3.15 בעמותת פתחון לב בראשון לציון, וכאשר הנאשם מזהר כי אי-ציות להוראות הממונה על עבודות השירות, יוביל להפסקת

העבודות ולהמשך ריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח.

- ב. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף נגד בת-זוג או בן-משפחה.
- ג. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות אחרת, לרבות איומים.
- ד. פיצוי למתלוננת, שפרטיה יועברו למזכירות על-ידי התביעה, בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.3.15, אחרת יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה האחרון 8.2.14 ועד ליום התשלום המלא בפועל. בקשות לפריסה או לדחייה נוספת יוגשו למרכז לגביית קנסות.
- ה. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, והנאשם מוזהר כי אי-שיתוף פעולה עם שירות המבחן, יוביל להשבת התיק לבית המשפט לגזירת עונש חלופי נוסף.

הוראות נלוות:

- א. מוצגים: ככל שקיימים, יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. הערובות הכספיות תעמודנה בתוקפן עד לתום ריצוי עבודות השירות;
- ג. המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ה, 19 בינואר 2015, במעמד הצדדים.

[1] יש לראות באירוע בתאריך 9.2.14 אירוע אחד, אף שהקים שתי עבירות (החופפות למדי בנסיבות המקרה);